

Fredmans Sång N:o 41

Carl Michael Bellman (1740-1795)

Andante

Jo - a - chim u - ti Ba - by - lon ha - de en hust - ru Su - san - na.

Töm vår - kan - na, töm vår - kan - na, skål för dess per - son.

Jo - a - chim var en ge - nom - är - li - ger man,

frun li - ka är - li - ger ock - så som han;

fru Su - san - na, fru Su - san - na mång - a hjär - tan vann.

- 2 Tacka vill jag Joachims fru,
skål för var dygdiger maka!
|: Lät oss smaka :| denna saften nu!
Klinga med glasen, lät oss sjunga i kor;
gosse, flicka, gubbe och mor!
|: Lät oss sjunga! :| Skålen är så stor.

- 3 Joachim var för riker spord,
kunde traktera sin nästa,
|: ge till bästa :| vid ett dukat bord.
Frun uti huset vann så mycket behag,
hungriga friare var endaste dag.
|: Hurra, gubbar, :| i så lustigt lag!

- 4 Käraste bröder, hör nu då på,
vad den frun månde hända:
|: två upptända :| kring om henne gå.
Gubbarna flåsa, krypa tyst om varann;
skönheten fanns just där kärleken brann.
|: Fru Susanna :| trogen var sin man.
- 5 Joachims trögård var med maner:
lusthus, tapeter av siden.
|: Middagstiden :| gick Susanna ner.
Ekar och lindar stodo runt om en damm.
Sköna Susanna hon plaska och sam.
|: När hon plaska :| skymta liljor fram.
- 6 Ner uti blomstergården nu
gingo allena två bovar,
|: slogo lovar :| kring vår lilla fru.
Hej, sade boven till den andra så slem,
hej, det är middag, kom lät oss gå hem.
|: Två kanaljer :| i var enda lem!
- 7 Väl förstår man gubbarna nog,
vad de hade i sinne:
|: vita linne :| ögat lätt bedrog.
Ögat drog hjärtat, men Susanna drog allt.
Lås var för porten, det var så befallt.
|: Hurra, gubbar! :| Blodet bliver kallt.
- 8 Så var sakens sammanhang;
himlen Susanna belöna:
|: bland de sköna :| har hon dubbel rang.
Klinga med glasen, lät oss leva väl!
Vackra små hjärtan uti tankar och själ.
|: Lät oss dricka :| utan larm och gräl.

Fredmans Sång N:o 41

1

Joachim uti Babylon
hade en hustru, Susanna.
Töm vår kanna,
skål för dess person.
Joachim var en genomärliger man,
Mann,
frun lika ärliger också som han,
fru Susanna många hjärtan vann.

2

Tacka vill jag Joachims fru;
skål för var dygdiger maka!
Lät oss smaka denna saften nu!
Klinga med glasen,
lät oss sjunga i kor,
gosse, flicka, gubbe och mor!
Lät oss sjunga!
Skålen är så stor.

3

Joachim var för riker spord,
kunde traktera sin nästa,
ge till bästa
vid ett dukat bord.
Frun uti huset
vann så mycket behag;
hungriga friare var endaste dag.
Hurra, gubbar, i så lustigt lag!

4

Käraste bröder, hör nu då på,
vad den frun månde hända:
två upptända kring om henne gå.
Gubbarna flåsa,
krypa tyst om varann;
skönheten fanns
just där kärleken brann.
Fru Susanna trogen var sin man.

Joachim in Babylon
hatte eine Ehefrau, Susanna.
Leeren wir eine Kanne,
prost auf deren Person.
Joachim war ein überaus ehrlicher
Mann,
die Frau ebenso ehrlich auch wie er,
Frau Susanna viele Herzen gewann.

Danken will ich Joachims Frau
prost auf jede tugendhafte Gattin!
Lasst uns kosten diesen Saft jetzt.
Stoßt an mit den Gläsern,
lasst uns singen im Chor,
Junge, Mädchen, Alter und Alte!
Lasst uns singen!
Die Schale ist so groß.

Joachim war als reich bekannt,
konnte bewirten seinen Nächsten,
geben vom Besten
an einem gedeckten Tisch.
Die Frau im Haus
fand so viel Gunst (=gefiel so sehr):
hungrige Verehrer jeden [einzigem] Tag.
Hurra, Kumpane, in so lustiger Runde!

Liebste Brüder, hört nun zu,
was dieser Frau wird passieren:
zwei Entbrannte gehen um sie herum.
Die Alten schnaufen
kriechen stumm umeinander;
die Schönheit befand sich
gerade dort (wo) die Liebe brannte.
Frau Susanna war ihrem Mann treu.

KH/ISS 090787

5

Joachims trögård var med maner:
lusthus, tapeter av siden.
Middagstiden
gick Susanna ner.
Ekar och lindar
stodo runt om en damm.
Sköna Susanna
hon plaska och sam.
När hon plaska,
skymta liljor fram.

6

Ner uti blomstergården nu
gingo allena två bovar,
slogo lovar kring vår lilla fru.
Hej, sade boven
till den andra så slem,
hej, det är middag,
kom lät oss gå hem.
Två kanaljer
i var enda lem!

7

Väl förstår man gubbarna nog,
vad de hade i sinne:
vita linne ögat lätt bedrog.
Ögat drog hjärtat,
men Susanna drog allt.
Lås var för porten,
det var så befallt.
Hurra, gubbar! Blodet bliver kallt.

8

Så var sakens sammanhang;
himlen Susanna belöna:
bland de sköna
har hon dubbel rang.
Klinga med glasen,
lät oss leva väl!
Vackra små hjärtan
uti tankar och själ.
Lät oss dricka utan larm och gräl.

Joachims Garten war von prächtiger Art:
Lusthaus, Tapeten aus Seide.
(Um die) Mittagszeit
ging Susanna hinunter.
Eichen und Linden
standen rund um einen Teich.
Die schöne Susanna
sie plätscherte und schwamm.
Als sie plätscherte,
schimmerten Lilien hervor.

Hinunter in den Blumengarten nun
gingen alleine zwei Schurken,
schlichen herum um unsere kleine Frau.
He, sagte der eine Schurke
zum anderen, (dem) so schlimmen,
he, es ist Mittag
komm, lass uns nach Hause gehen.
Zwei Kanailen
in jedem Glied (=durch und durch)!

Man versteht die Alten ganz genau,
was die im Sinn hatten:
Weißes Linnen täuschte leicht das Auge.
Das Auge täuschte das Herz,
aber Susanna täuschte alle.
Das Schloss war vor dem Tor,
es war so befohlen.
Hurra, Kumpanen, das Blut wird kalt.

So war der Zusammenhang der Sache;
der Himmel belohnte Susanna:
unter den Schönen
hat sie doppelten Rang.
Stoßt an mit den Gläsern,
lasst uns gut leben!
Hübsche Herzchen
in Gedanken und Seele.
Lasst uns trinken ohne Geschrei und Streit.